

тресение е имало и въ Пловдивъ (1858 г.?), гдѣто частъ отъ градътъ била съборена.

На 10 Декемврий 1880 г. отъ вечеръта сж се усѣтили въ г. Пловдивъ въ продължение на 3 часа нѣколко подземни удари. На 8 ч. 20 минути билъ най-силният ударъ на землетресението, подиръ единъ частъ по слабий и около 11 часа най-слабий. Посоката на ударитѣ била отъ съверо-западъ къмъ юго-истокъ и отъ юго западъ къмъ съверо-истокъ. Първият ударъ траялъ около 10 секунди и вторият около 5 сек.; третият ударъ се усѣтилъ само на най ниските мѣста на пловдивския теренъ.

Особено любопитно е, че землетресението се усѣтило освѣнъ г. Пловдивъ и Станимака само въ селата покрай Овчехълма.

Причината на туй е волканическиятъ теренъ (андеситни камъни), който се распространява отъ Овчехълма по посоката къмъ Пловдивъ и Станимака; споредъ сѫщия теренъ се е разпространявало землетресението, както показва и посоката на най-силният ударъ (отъ съверо-западъ къмъ юго-истокъ).

Близо до Овчехълма и на Лаутъ-Чифтликъ (близо до г. Пловдивъ) землетресението трѣбва да е било по-силно отъ колкото въ г. Пловдивъ и Станимака, по причина, че сѫщите мѣста сж расположени непосрѣдствено на камъните отъ едноврѣмично лавоизврѣдане (андеситъ).

Градътъ Пловдивъ е основачъ на спенитните хълмове, които сж издигнати отъ подземните едноврѣмешни избухвания (андеситъ). *Съветъ.*

Единъ пловдивски вѣстникъ, прѣзъ м. Мартъ 1881 г. уплаши населението на г. Пловдивъ съ слѣдующата новина: „Научаваме се, че тия дни нѣкой си европейски пътешественникъ — геологъ, при прѣминуващието си прѣзъ градътъ ни, отбилъ се до могилата Джендемъ (първълниятъ връхъ), и отъ наблюденията, които направилъ, дошълъ до заключение, че въ едно твърдѣ близко бѫдѫще щъло да произлѣзе силно землетресение по тия мѣста, съдружене може би и съ лавоизвержение. Дали нашият градъ не ще има участъта на Загребъ и Хиосъ“.

Това прѣдположение на нѣкой си европейски пътешественникъ — геологъ не е основно и може научно да се обори.